

ВІРНІСТЬ ОБРАНІЙ СПРАВІ

Кожного разу, як тільки мені доводиться потрапляти у Крижопільську райлікарню, з великим інтересом стежу за роботою випускників Вінницького медичного університету, де у шістдесяті роки редагував багатотиражку "Молодий медик".

Їх невдача - мій біль, їх успіх - моя радість.

Сталося так, що хворого Г. доставили в терапевтичне відділення у дуже важкому стані: дихає часто і важко, сну й апетиту немає. Хворе серце вередує - одержує додаткове навантаження.

Терапевт першої категорії (він же-головний лікар району) Валерій Іванович Рузьяк, оглянувши хворого, не бариться. Діагноз незаперечний: рідина у лівій плевральній частині. Рішення негайне-пункція. Минає десяток хвилин і хворий, звільнений від підступної рідини, заснув міцним сном, а через годину попросив їсти.

До хірурга першої категорії Володимира Прокоповича Гавського звернулася хвора Н. Вінницькі та київські лікарі зій-

шлися на думці-хвороба прямої кишки невиліковна. Але ж у хворої діти, як бути з ними, якщо мати помре. Володимир Прокопович йде на ризик. Робить операцію. На щастя, обласні і столичні хірурги помилулися у визначенні діагнозу хвороби. Операція пройшла успішно. Колишня "приречена" працює вже кілька років і з вдячністю згадує свого рятівника.

Хірурга вищої категорії Володимира Денисовича Чупринка запросили на консультацію хворого, якого щойно привезли у лікарню. Діагноз був, так би мовити, на поверхні: защемлення пупкової грижі. Спроби вправити її користі не дали. Потрібна негайна операція. Але ж як поведе себе миготлива аритмія серця хворого? До того ж тиск крові 110 на 70.

- Що будемо робити?- радиться з хворим хірург. Без операції не обійтись.

На щастя, хворий непогано знається в медицині.

- Іншого виходу немає... Буду оперуватися, -без вагань

погоджується той.

Чималу допомогу тут подав хірургам - Володимир Чупринку і його асистенту - хірургу другої категорії Володимир Петрович Вихристюку колишній активний студент кор газети "Молодий медик", а нині - анестезіолог вищої категорії Олег Леонідович Роговський. Хоча й з великим трудом, він все ж утримував потрібний артеріальний тиск хворому аж до завершення операції. А потім довго стежив за станом здоров'я прооперованого.

Добрий авторитет заслужили своєю бездоганною роботою й хірурги відділення-фахівець першої категорії Василь Євдокимович Дембицький і хірург першої категорії Михайло Дем'янович Гураль.

Може гордитися своїми вихованцями сьогоднішній Вінницький медичний університет. Гідних слави Пирогова вирощує він лікарів.

М.Гринчук,

член Спілки журналістів України, лауреат премії ім.К.Гришина.